

ชมพูพันธุ์ทิพย์ (Pink Tecoma)

ชื่อเรียก
ชื่อวิทยาศาสตร์
ชื่อสามัญ
ลักษณะทั่วไป

ชมพูพันธุ์ทิพย์

Tabebuia rosea (Bertol.) DC.

Pink Tecoma

เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบขนาดกลาง สูงราว ๘-๑๒ เมตร ใบเป็นแบบผสม มีใบย่อย 5 ใบบนต้นเดียวกัน แผลออกคล้ายใบปาล์ม ผิวไม่เรียบ ปลายใบแหลม ยาวประมาณ 12 เซนติเมตร กิ่งก้านสาขาแผ่ออกเป็นพุ่มค่อนข้างแน่น ชมพูพันธุ์ทิพย์ ใบแก่และทิ้งใบในฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน-มกราคม หลังจากนั้นจะออกดอกช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ดอกออกเป็นช่อตามกิ่งก้าน ช่อละ 5-8 ดอก ดอกย่อยลักษณะคล้ายดอกผักบุ้งหรือปากแตร คือโคนดอกเป็นหลอดยาวปลายดอกบานออกเป็น 5 กลีบ กลีบดอกบาง ย่นเป็นจีบๆ และร่วงหล่นง่าย จะเห็นดอกชมพูพันธุ์ทิพย์ร่วงหล่นกระจายอยู่รอบๆ ต้น งดงามพอๆ กับที่บ้านอยู่บนต้น ดอกย่อยแต่ละดอกกว้างราว 8 เซนติเมตร ยาวราว ๑๕ เซนติเมตร สีของกลีบดอกปกติเป็นสีชมพูสดใส แต่มีความ เข้มและจางแตกต่างกันไป โดยเฉพาะต้นที่เกิดจากเมล็ด จะมีความผันแปรมากมาย ตั้งแต่สีชมพูจางเกือบขาวไปจนถึงสีเข้มเกือบเป็นสีม่วงแดง เมื่อดอกชมพูพันธุ์ทิพย์ร่วงหล่นแล้ว จะติดฝักรูปรางคล้ายมวนบุหรี่ยาวราว 15 เซนติเมตร เมื่อฝักแก่ราวเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม จะแตกออกด้านเดียวตามยาว แล้วเมล็ดที่มีปีกก็ปลิวไปตามลมได้ไกลๆ

การขยายพันธุ์

เพาะเมล็ดหรือตอนกิ่ง

